

таковъ. Прѣзъ 90 год. есенъта, Тома Георгиевъ отирилъ на Митакова, че имало скрити хора, емигранти, въ града, които да убиятъ Негово Царско Височество Княза и Министра Прѣдсѣдателя г-на Стамболова и че за поддържанieto на тия хора, той искалъ отъ Митакова 1000 л. подъ лих а или простъ заемъ. Митаковъ показа прѣдъ васъ, че не сж е съгласилъ да даде паритѣ, искалъ поржчителъ; нѣщо по вече показва Митаковъ: отхвърлилъ прѣдставенитѣ поржчителъ, като казалъ, че за едно народно дѣло е билъ съгласенъ да даде 1000 лева, но ако то се замислюва отъ страна на Каравеловата партия; въ такъвъ случай даже не би искалъ поржчителъ, а само да се види и разговори съ самия Каравеловъ. Митаковъ е направилъ това отъ една страна чисто търговски, а отъ друга като истински Каравеловъ съмисленникъ. Вий виждате отъ него едно стрѣмление да помогне, но когато му се каже тога отъ главата на партията. Говори се по оцѣнката на моралната състоятелностъ на тоя свидѣтелъ и даже заключи се сждебното дирение съ едно дълго прѣние по въпроса относително даннитѣ за такъва оцѣнка. Този въпросъ е писмото, съ което свидѣтеля Митаковъ е застрашавалъ Батолова. Отъ тамъ се прави заключение, че ако единъ субектъ е въ състояние да пише такива писма, съ които да плаши хората, то не щѣло съмнѣние, че той е способенъ да си криви душата и на друго мѣсто. Г-да, това е едно заключение а priori; но такова заключение за да направимъ, трѣба да има по-голъми основания. Азъ съжелявамъ, че не може това писмо да се приложи къмъ дѣлото, за да види защитата въ какво положение се намиралъ свидѣтеля, когато е дрѣзналъ да го напише, съ което е направилъ и едно прѣстѣпление. Той самъ расказа, до колкото помня, че ималъ да дава една голѣма сума на Батолова, или на друго лице, чийто защитникъ е билъ Батоловъ, и че послѣдния направилъ заявление въ търговския сждъ и искалъ обявяването на Митакова за несъстоятеленъ. Вий можете да си прѣдставите състоянието на Митакова въ този моментъ, когато се научилъ, че го обявяватъ за несъстоятеленъ. Вий можете да си прѣдставите възмущението, което може да почувствува единъ търговецъ, какъвто е Митаковъ. Ако вземемъ отъ друга страна въ внимание, че той не е билъ въ състояние така далечъ да му мисли, че това, което прави, може да се отрази злѣ за самия него, то не ще съмнѣние,